

РЕШЕНИЕ

№ 6603

гр. С-я, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

С-ЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ**

при участието на секретаря **БИЛЯНА ЕМ. П.**
като разглежда докладваното от **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ** Гражданско
дело № 20221110152860 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за осъждане на **А. Х. П.** с ЕГН *** и **Н. Х. Д.** с ЕГН *****, да заплатят в условията на разделна отговорност на „Т-я С-я“ ЕАД следните суми:

А. Х. П. - 1/2 от процесното задължение или сумата в размер на 507,20 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода от м.05.2019 г. до м.04.2020 г., 103,38 лв. - законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 15.09.2022 г. и законната лихва върху главницата за топлинна енергия, считано от датата на депозиране на иска до окончателното изплащане на паричните задължения, както и сумата в размер на 8,68 лв. - главница, представляваща цена за извършване на услугата дялово разпределение за периода от м.08.2019 г. до м.04.2020 г., както и сумата в размер от 2,37 лв., представляваща законна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.10.2019 г. до 15.09.2022 г.

Н. Х. Д. - 1/2 от процесното задължение или сумата в размер на 507,20 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода от м.05.2019 г. до м.04.2020 г., 103,38 лв. - законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 15.09.2022 г. и законната лихва върху главницата за топлинна енергия, считано от датата на депозиране на иска до окончателното изплащане на паричните задължения, както и сумата в размер на 8,68 лв. - главница, представляваща цена за извършване на услугата дялово разпределение за периода от м.08.2019 г. до м.04.2020 г., както и сумата в размер от 2,37 лв., представляваща законна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.10.2019 г. до 15.09.2022 г.

Ищцовото дружество „Т-я С-я“ ЕАД твърди се, че ответниците са потребители на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл. 153 ЗЕ, които не са упражнили правата си по чл. 150, ал. 3 ЗЕ, поради което по отношение на тях са влезли в сила Общи условия за

продажба на топлинна енергия.

Моли се да бъде постановено решение, по силата на което да бъде признато за установено по отношение на ответниците, че последните дължат на ищцовото дружество посочените суми.

По съществото на делото съдът намира следното:

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното: По исковете с правно основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответника, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдените количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

По делото е установено, че процесният имот е бил топл-циран и че сградата - етажна собственост (в която се намира процесният имот) е била присъединена към топлопреносната мрежа. Съгласно разпоредбите на § 1, т.42 от ДР на ЗЕ (приложима редакция в периода м.01.2012 г. – 17.07.2012 г.) и на чл.153, ал.1 ЗЕ и § 1, т.2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице - ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си.

Въз основа на правната разпоредба в трайната и непротиворечива практика на ВКС, отразена в решения № 507 от 22.01.2013 г. по гр. д. № 1557/2011 г. на IV Г.О. на ВКС, решение № 504 от 26.07.2010 г. по гр. д. № 420/2009 г. на IV Г.О. на ВКС и решение № 162 от 28.05.2014 г. по гр.д. № 6397/2013 г. на IV Г.О. на ВКС, следва да се приеме, че облигационното отношение с предмет продажбата на енергия възниква по силата на закона между предприятието-снабдител и потребителя. За доставената енергия на обекта отговаря винаги собственикът или титулярят на вещното право на ползване върху имота. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. по т.д.№2/2017 г. на ОСГК на ВКС, в което е прието, че Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ.

Следва да се посочи, че тази уредба съответства на правото на ЕС, което посочено в задължителната практика на СЕС – Решение от 5.12.2019 г. по съединени дела C-708/17 и C-725/17.

1) Член 27 от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 5, параграфи 1 и 5 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“), трябва да се тълкува

в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда, че собствениците на апартамент в сграда — етажна собственост, присъединена към система за централно отопление, са длъжни да участват в разходите за топлинна енергия за общите части на сградата и за сградната инсталация, въпреки че индивидуално не са поръчвали доставката на отопление и не го използват в своя апартамент. 2) Член 13, параграф 2 от Директива 2006/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяване на енергийни услуги и за отмяна на Директива 93/76/ЕИО на Съвета и член 10, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която предвижда, че в сградите в режим на етажна собственост сметките за топлинна енергия за сградната инсталация се изготвят за всеки собственик на апартамент в сградата пропорционално на отопляемия обем на неговия апартамент.

Видно от представеното по делото писмени доказателства на л. от 133-143 е, че ответниците не са съсобственици на процесния имот. За установяване на тези обстоятелства ищецът се позовава на подадена от Н. Х. Д. данъчна декларация по чл. 14 ЗМДТ, в която твърди същият да е посочил, че е собственик на процесния имот, но следва да бъде отбелязано, че данъчната декларация не е предвиден в закона способ нито за придобиване, нито за доказване правото на собственост върху недвижим имот (в този смисъл Решение № 972 от 06.01.2010 г. на ВКС по гр. д. № 4266/2008 г. на IV ГО), а декларирането на един имот като собствен или съсобствен пред данъчните власти има само административно-правно значение, но няма гражданскоправни последици и не поражда последици относно възникването или прекратяването на правото на собственост върху същия.

Съдът, като извърши съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и направените оспорвания от ответника намира, че ищецът не е провел пълно и главно доказване на първата материална предпоставка — наличието на валидно възникнало облигационно отношение по договор за покупко-продажба на топлинна енергия. Ето защо ищецът следва да понесе последиците от разпределението на тежестта на доказване и отнасяне в негова вреда неустановяването на посочения правопораждащ претендираното право факт — наличието на облигационно правоотношение за продажба на топлинна енергия между него и ответниците, като исковете за главници за потребена топлинна енергия бъдат отхвърлени изцяло.

С оглед на горното съдът намира, че е безпредметно да изследва останалите материални предпоставки на предявените претенции и представените в тази насока доказателства, като искът за главницата за стойността на доставената топлинна енергия следва да бъде отхвърлен. В тази насока — трябва да бъдат отхвърлени и останалите искове, тъй като те са обусловени от изхода на делото по иска за главницата за доставената топлинна енергия. Тоест, исковете за главницата за стойността на услугата дялово разпределение и претенциите за мораторни лихви върху главниците са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По изложените причини исковете следва да се отхвърлят, като неоснователни.

По Разноските:

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, следва се присъди на А. Х. П. съгласно Договор за правна защита и съдействие от 30.10.2023 г., сумата в размер на 700 лв. Съдът намира направеното от страна на ищеца възражение за прекомерност за основателно. Поради ниската правна и фактическа сложност на делото, съдът намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до минималния предвиден в чл. 7, ал. 2, т. 2 Наредба № 1 МПРАВ размер от 400 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХЪВРЛЯ предявените осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за осъждане на А. Х. П. с ЕГН *** и Н. Х. Д. с ЕГН *****, да заплатят в условията на разделна отговорност на „Т-я С-я“ ЕАД следните суми:

А. Х. П. - 1/2 от процесното задължение или сумата в размер на 507,20 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода от м.05.2019 г. до м.04.2020 г., 103,38 лв. - законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 15.09.2022 г. и законната лихва върху главницата за топлинна енергия, считано от датата на депозиране на иска до окончателното изплащане на паричните задължения, както и сумата в размер на 8,68 лв. - главница, представляваща цена за извършване на услугата дялово разпределение за периода от м.08.2019 г. до м.04.2020 г., както и сумата в размер от 2,37 лв., представляваща законна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.10.2019 г. до 15.09.2022 г.

Н. Х. Д. - 1/2 от процесното задължение или сумата в размер на 507,20 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода от м.05.2019 г. до м.04.2020 г., 103,38 лв. - законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 15.09.2022 г. и законната лихва върху главницата за топлинна енергия, считано от датата на депозиране на иска до окончателното изплащане на паричните задължения, както и сумата в размер на 8,68 лв. - главница, представляваща цена за извършване на услугата дялово разпределение за периода от м.08.2019 г. до м.04.2020 г., както и сумата в размер от 2,37 лв., представляваща законна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.10.2019 г. до 15.09.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 „Т-я-С-я“ ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С-я, ул. „Ястребец“ № 23Б, да заплати на А. Х. П. с ЕГН ***, сумата в размер от 400 лв., представляваща адвокатско възнаграждение в настоящото производство

РЕШЕНИЕТО Е ПОСТАНОВЕНО ПРИ УЧАСТИЕТО НА ТРЕТО ЛИЦЕ ПОМАГАЧ НА СТРАНАТА НА ИЩЕЦА - „Б-а“ ООД.

Решението подлежи на обжалване пред **С-йски градски съд** в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при С-йски районен съд: _____